

25 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ζ ω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας α γνην
Θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο προς

λη ξιν ου ρα νι ον εν θα ευφραι νο με νων κα τοι
κι α εν δο ξη και ρθ σα νυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον
α ει μα κα ρι στε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ζω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας α γνην
θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο προς
λη ξιν ου ρα νι ον εν θα ευφραι νο με νων κα τοι
κι α εν δο ξη και ρθ σα νυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον
α ει μα κα ρι στε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Η ευ κλε ε στα το ος και α ξι ε ε παινος
Α ννα η εν θε ο ος και παν σε βα α σμι ος γη θεν

αρ θει σα εκ ζω ης προσ και ρου δι αι ω
 νι ζει εις ζω ην α θα να το ον μετ Α γγε λων χο
 ρε ευ ς σα συν τη θυ γα τρι α αυτης και α χρα ντω
 Μη τρι ι τθ Θε ος πρε σβευ ς σα α παυ στως σω θη
 ναι τς πι στειται την μα κα ρι ι ζο ον τας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ᾠ Κε ϑ

Τας νο μη ε ντολας θε α ρε στως τη ρσ σα
 μη τε ρας Ισ ρα ηλ υ πε ρη ρας α πα σας
 την μο νην α ει πα αρ θε νον Θε ο το κο ον κυ
 η η σα σα α γι ο ο λε κτε Α ννα Προ μη
 τορ Κυ ρι ος με τα στα α σα δε εκ γης προς θει
 ον νυμ φω να δι και ων υ περ κεισαι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ἔραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ῥῶδὴ α'. Ῥῆχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας. ᾠδὴ α΄.

ᾠχος δ΄. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρῶρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀγλὸν τῆς ἀθείας, Ἄγνη παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώσταις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῆς ἀγίας. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα.

Ἡλιος ὡς περ, τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπί σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεής, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην,

τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς,
αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως
τοὺς κραυγάζοντας· * Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους
δοξάσας, ὡς ἠυδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι, τῆς
προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ
τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ
χαρᾶς, τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὔσα Μήτηρ
τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. *
Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ἠυδόκησεν.

Συναξάριον.

**Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἄννης,
μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.**

Στίχ. Μήτηρ τελευτᾶ Μητροπαρθένου Κόρης,

Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη,
ἦν ἐκ φυλῆς Λευῖ, θυγάτηρ Ματθᾶν τοῦ ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ
γυναικός· ὅς τις Ματθᾶν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας
καὶ Σαπώρου ἢ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδου
τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθᾶν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβὴν, καὶ
Ἄνναν. Ἐγῆμε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν.
Ἐγῆμε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ.
Ἐγῆμε δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε
Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην καὶ τὴν Ἐλισάβετ καὶ τὴν
Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν,
πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας. Αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννησθαι τὴν
παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀπογαλακτίσαι ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ
ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηστείας καὶ προσευχαίς
καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιίαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα,
ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ
Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σάκτου (ἢ Σάγκτου)

διακόνου, Ματούρου, Ἀττάλου τοῦ ἐκ Περγάμου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Φρυγὸς καὶ Βλανδίνης. (†177)

Στίχ. Τρεῖς ἐξ ἑνὸς πνίγουσιν ἄνδρας σπαρτίου,
Ὡς τρίπλοκόν τι σπαρτίον συνημμένους.

Εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Βλανδίνην·

Νίκης ἀγῶνος ἵππικου τῇ Βλανδίνῃ
Δίδωσι λαμπρὰ παμβασιλεὺς τὰ στέφη.

Εἰς τὸν Σάγκτον.

Τὸν Σάγκτον πάντες εὐλαβῶς τιμήσωμεν
Τὸ θεῖον πάθος τοῦ Χριστοῦ τιμήσαντος.

Εἰς τὸν Μάτουρον.

Ἐνίκα πόθος τοῦ Χριστοῦ καὶ Μάτουρον
Πολλὰς βασάνους ὑπομένοντα στερόβως.

Εἰς τὸν Ἀτταλον.

Κλεινοῦ Ἀττάλου σιδηρὰν τιμῶ στρωμνὴν,
Ἐν ἧ ἐτύθη ὡς λαμπὰς καιόμενος.

Εἰς τὸν Ἀλέξανδρον.

Διὰ παντοίων διελθὼν κολάσεων
Καὶ Φροῦξ μετέσχε τῆς τομῆς Ἀλέξανδρος.

Εἰς τὴν Βλανδίναν.

Πάντων ἐσχάτη καθάπερ βασίλισσα
Βλανδίνα ἔστη γυργαθῶ ἀκλόνητος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας Ὀλυμπιάδος τῆς διακόνου. (†410)

Στίχ. Ὀλυμπιάς λιποῦσα πατρίδα φίλην,
Πρὸς τὴν ἄνω χαίρουσα βαίνει πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας τῆς Ταβεννησίας. (†413)

Στίχ. Εὐπραξία πρόσεισι Χριστῶ πλουσία,
Πολλαῖς κομῶσα ψυχικαῖς εὐπραξίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ οἰκουμενικῇ συνόδῳ συνελθόντων καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων. (553)

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὠριγένους,
Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἵρετικός, γεγονὼς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς ἔπειτα καὶ προβιβασθεὶς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἵρετικὸς ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ ξενοδόχος τοῦ Σαμφών. Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἴρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διὰ τοιούτου καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξέ' Ἀγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾶ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. Ἐκτοτε οὖν ἐορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν,

δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἡλιοῦ, μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ἐνὸς ἐκ τῶν πατέρων τῆς ε΄ οἰκουμενικῆς συνόδου. (†553)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων στρατιωτῶν μαρτύρων Φλωρεντίου καὶ Φήλικος, ἀθλησάντων ἐπὶ Μαξιμίνου τοῦ Θρακῆς ἐν Φουρκόνῃ (Furcona) τῆς νοτίου Ἰταλίας. (†235)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κουκουφᾶ (Cucuphas) τοῦ ἐν Βαρκελώνῃ ἀθλήσαντος. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Νεσάνου (Nessan, Neasán), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Μοντγάρθου (Montgarth, Mountgarret, Mungret) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαγνερικοῦ (Magnericus), ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†596)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐβρούλφου (Ebrulfus), τὸ πρῶτον ἐρημίτου καὶ εἶτα κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίου Φουλκιανοῦ (Saint-Fuscien-aux-Bois) ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (~†600)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κλοδεσίνδης (Glodesinda), ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Μέττῃ (Metz) τῆς Γαλλίας. (†608)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Θεοδεμίρου (Theodemir), ἀθλήσαντος ἐν Κορδούῃ τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ χαλίφου Ἀβδελραχμὰν β΄. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐπισυνέβη, χάριτι καὶ ἐλέει τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, μεσιτεία δὲ καὶ νεύσει τῆς παμμακαρίστου Θεοτόκου, ἡ ἀνάκτησις τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἐκ τῶν μιαρῶν λατινικῶν χειρῶν ὑπὸ Ἀλεξίου Μελισσηνοῦ-Στρατηγοπούλου. (1261)

Ἡ ἐπίσημος ἐν τούτοις εἴσοδος τοῦ αυτοκράτορος Μιχαὴλ καὶ τοῦ λαοῦ ἐγένετο μετὰ εἰκοσαήμερον, κατὰ τὴν ιε΄ (15) Αὐγούστου εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ὑπέρμαχον στρατηγὸν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἱερᾶς μεταστάσεως αὐτῆς.

Στίχ. Ἐλευθέρα γέγονεν ἐκ τῆς δεινῆς δουλείας

Ἡ Κωνσταντινούπολις, Θεοῦ τῇ εὐδοκίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, ἡγουμένου μονῶν Ζέλτοβοντ (Zheltovod) καὶ Οὔνζα (Unzha) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1444)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοφόρου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σολβυσεγκόντ ἐν Βολογκτᾶ. (†1572)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης. (†1925)

Στίχ. Γρηγόριε πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας

Ἦ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνεις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βᾶ λην της
εκ της Παρ θε ε νᾶ ῥ σαρ κω σε ως σᾶ τᾶ υ ψι
στᾶ ο ο προ φητης Αβ βα κᾶ μ κα τα νο ων ε

κρᾶυγά α ζε ^{B8} δο ξα τη δυ να μειςσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σσ ^{Δι} συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε ^{Δι} εσ χες εν μη η τρα ^{Δι} των ε πι πα αντων
Θε ον ^{B8} και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον ^{Δι} πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε ^M σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

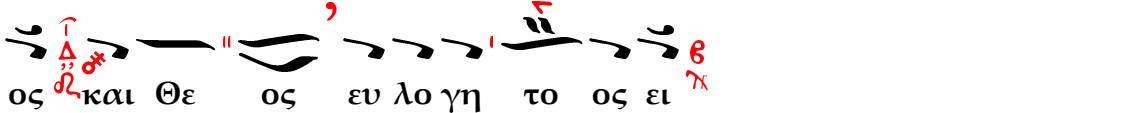
σα

ὠδὴ ς΄

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον ⁹ τε λων τες ε ορ
την ⁹ οι θε ο φρονες ⁹ της Θε ο ο μη τορος ^{B8} δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν ^{Δι} τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

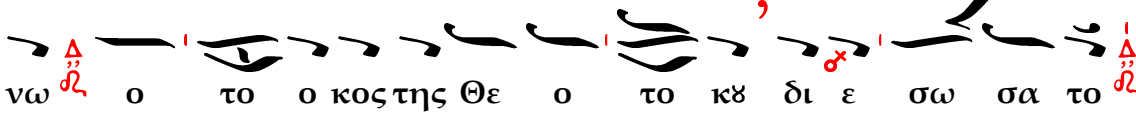
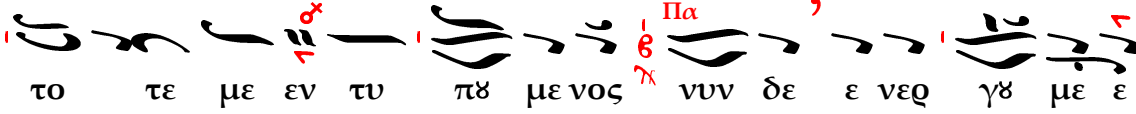
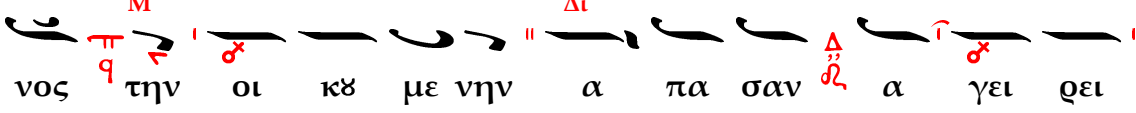
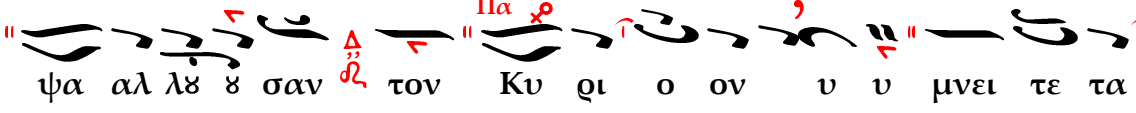
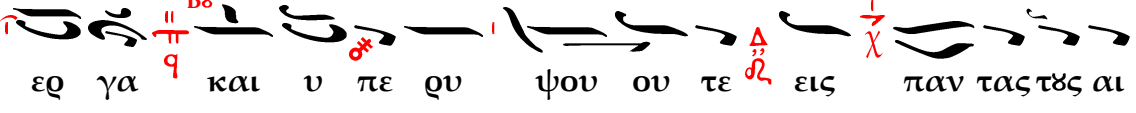

ὠδὴ ζ΄

Ο^{B8} υκ ε λα α τρε εν σαν ⁹ τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ⁹ πα ρα τον κτι σα αν τα ⁹ αλ λα πυ ρο ος
α πει λην ⁹ αν δρει ως πα τη σαντες ^{Δι} χαι ροντες ε ψαλ

 Πα Β8
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

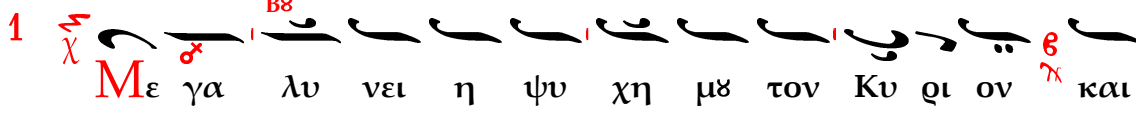
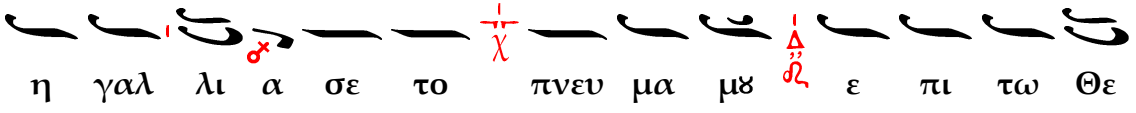

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Πα Β8
 Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κ8 δι ε σω σα το

 Πα
 το τε με εν τυ π8 με νος νυν δε ε νερ γ8 με ε

 M Δι
 νος την οι κ8 με νην α πα σαν α γει ρει

 Πα
 ψα αλ λ8 8 σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα

 Β8
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τ8ς αι

 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

 Β8
 1 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον και

 η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε

 ω ω τω ω σω τη ρι μ8

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

2 ^χ
O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησαυ τ⁶ ι δα γαρ α πο τ⁶ νυν μα
κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι⁶

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

3 ^χ
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ και
το ε λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε
αν^χ τοις φο β⁶ με νοι σαυ τον⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁴ **χ**^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νης δι α νοι
α καρ δι ας αυ των⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁵ **χ**^{B8} **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

⁶
ς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα

θαυμασία της Θεομητορος και
 βοάααατω χαιροις παμμακαριζε
 Θεοτοκα γενηαι παρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἁγίας.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Βου-Ϟ

Χρεωστικωως υμνηησωμεν τηνθεε
 οκληητονΑαναν τηνθεοτοοκονααυτη
 γαρ την ΠααρθενοονΜαριιαν κυησασα
 πααρελιιδα αγχιιστευσκαατασααρκα
 Χριστττλυυτρωτττ ημων ανεεδειχθη
 ηττααυτην θεοπρεπωωωωως προσλα
 βο ντος σημερον ενυψιστοις υπερη
 μων πρεσβευσαν καιειειρηνηησττκοο
 σμου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρου ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν ...

ἢ τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς φυλλάδος·

Τῶν Προπατόρων τὸ ζευγος τὸ ἐνθεώτατον, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, τῶν Δικαίων τὴν δόξαν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες αὐτοῖς. Ταῖς λιταῖς ἡμῶν Ἅγιοι, πρὸς τὸν Σωτῆρα φρουρεῖτε πάσης ὀργῆς, τὴν παροῦσαν ποιμνὴν πάντοτε.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸς τὰς αὐλούς χορείας καὶ τῶν δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος ἁγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι θ

Δοξολογία
ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νῦν υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Δε ευ τε φι λο πα αρ θε ε ε νοι πα αν τες
και της α γνει ει α ας ε ρα α σται δε ευ τε
ε ορ τα σω μεν Αν νης την σε βα α α α σμι ο ον

κοι οι οι μη η η η σιν και γαρ ε τε ε ε
 κεν υ περ φυ υ ως την πη γη η η η ην τη
 ης ζω ω ω ης Μα ρι ι α αντην θε ο ο ο
 παι αι αι αι δα εξ ης ε ε τε ε χθη ο ο ο ο
 ο Λυ τρω ω τη η η η η η η η η ης
 ο φω τι ι ι ζων και α γι α α ζων τα ας ψυ
 χα α ας η η η η μων

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν
 Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε θε ε ε Πα

τερπαν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σϛ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τϛ Θε ου ο Υι

ος τϛ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϛ κο

ο ο σμϛ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τϛ κο ο σμϛ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σϛς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϛ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϛ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϛς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυριε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σς

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος
μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σς ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϛ τοις γι νω σκϛ

σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει **Ζ'** και εις τϛς αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ος α θα α

α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ο ν

η η η η μα α α ας **Δ**

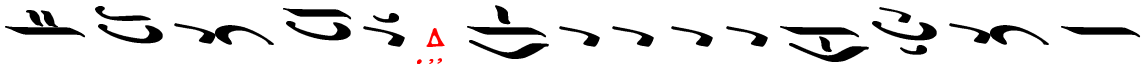
Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἦχος Δι-Ϟ

Ζ ω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας **Ϟ** α γνην

Θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο **Δ** προς

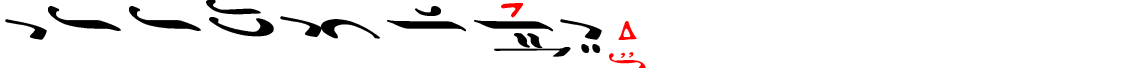
λη ξιν ου ρα νι ον **Ϟ** εν θα ευ φραι νο με νων κα ται

 κι α εν δο ξη ^Δ και ρθ σα νυν με τε στης τοις τι

 μω σι σε πο θω ^θ πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον

 α ει μα κα ρι στε ε ε ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

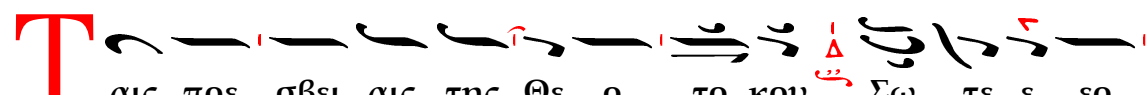
Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἶ γ' καὶ σ' ὦδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιόσμαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

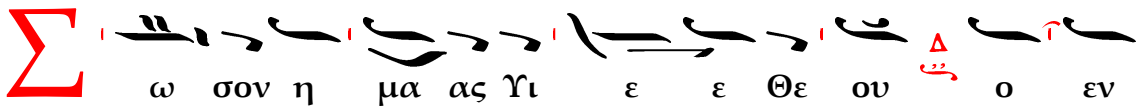
Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

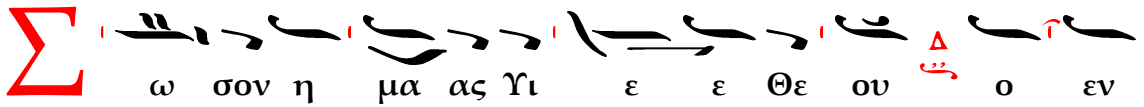
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

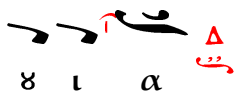
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

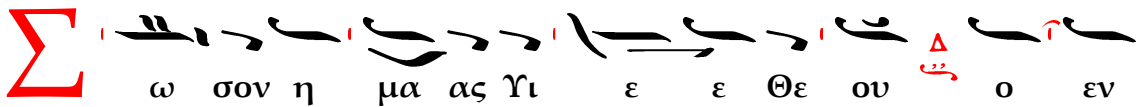
Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

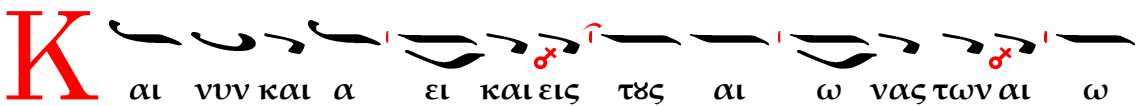
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

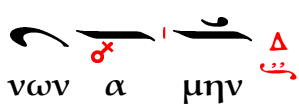
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

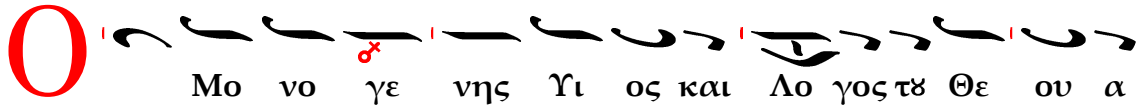
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ και νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει αἴνεσις.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Ζω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας α γνην
 Θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο προς
 λη ξιν ου ρα νι ον εν θα ευ φραι νο με νων κα ται

κι α εν δο ξη ^Δ και ρσ ανυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω ^ε πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον
α ει μα κα ρι στε ^ε

Στίχ. β'. Μακάριοι πάντες οί φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Zω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας ^ε α γνην
θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο ^Δ προς
λη ξιν ου ρα νι ον ^ε εν θα ευ φραι νο με νων κα τοι
κι α εν δο ξη ^Δ και ρσ ανυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω ^ε πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον
α ει μα κα ρι στε ^ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Zω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας ^ε α γνην
θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο ^Δ προς
λη ξιν ου ρα νι ον ^ε εν θα ευ φραι νο με νων κα τοι
κι α εν δο ξη ^Δ και ρσ ανυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω ^ε πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον

α ει μα κα ρι στε ε ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θ αυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Ζ ω ην την κυ η σα σαν ε κυ ο φο ρη σας α γνην
Θε ο μη το ρα θε ο φρον Αν να δι ο προς
λη ξιν ου ρα νι ον εν θα ευ φραι νο με νων κα τοι
κι α εν δο ξη χαι ρ σα νυν με τε στης τοις τι
μω σι σε πο θω πται σμα των αι τσ με νη ι λα σμον
α ει μα κα ρι στε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα.

Κοντάκιον τῆς Θεοπρομήτορος.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-θ

Προ γων Χρι στὰ την μνημην ε ορ τα α ζο
μεν την τῶ των πιστως αι τῶ με νοι βο η η θει αν
τῶ τυ σθη ναι α παντας α πο πα σης θλι ψε ως τῶς κραυ
γα α ζο ντας ο Θε ος γε νῶ μεθ η μων ο
τῶ τῶς δο ξα σας ως ην δο ο ο κη σας

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προ στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

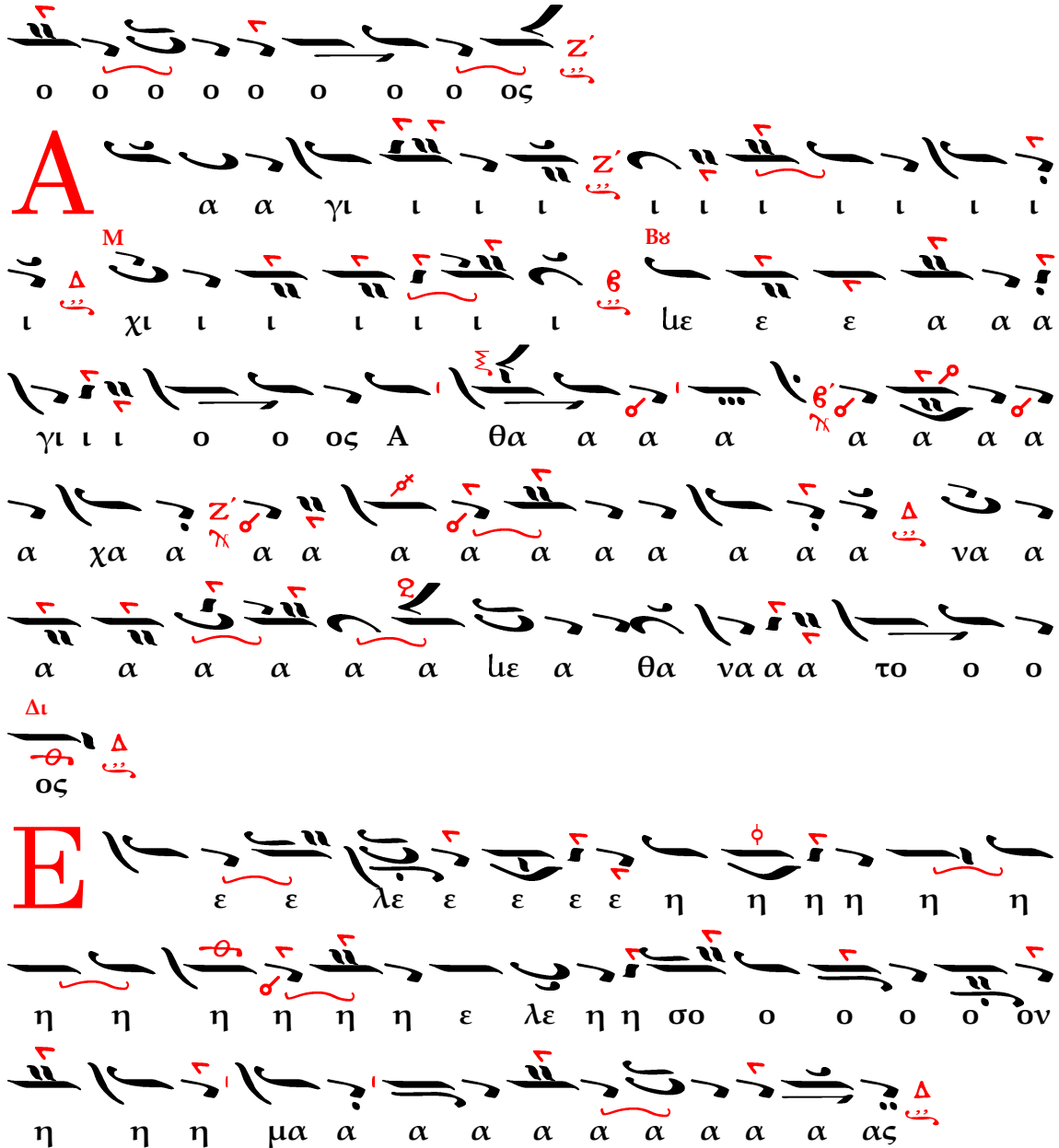
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον τῆς Ἁγίας. (Ζήτηι τῇ κγ' Σεπτεμβρίου).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις νε
ε ε φε ε ε ε λαις

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ
τϑ ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

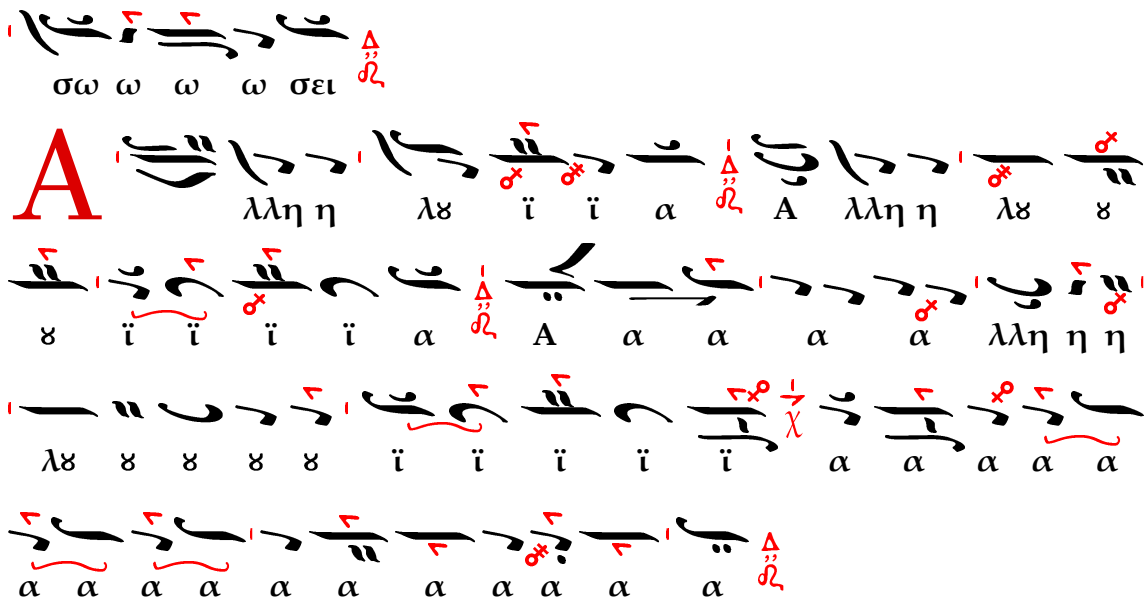
Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄ τινά

ἐστὶν ἀλληγορούμενα· αὐταὶ γὰρ εἰσὶν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρη ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γὰρ εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουςα· ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
E κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
 ει ση κϑσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων
 αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τϑς
A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ
 δι αν και τϑς τα πει νϑς τω πνε ευ μα α τι

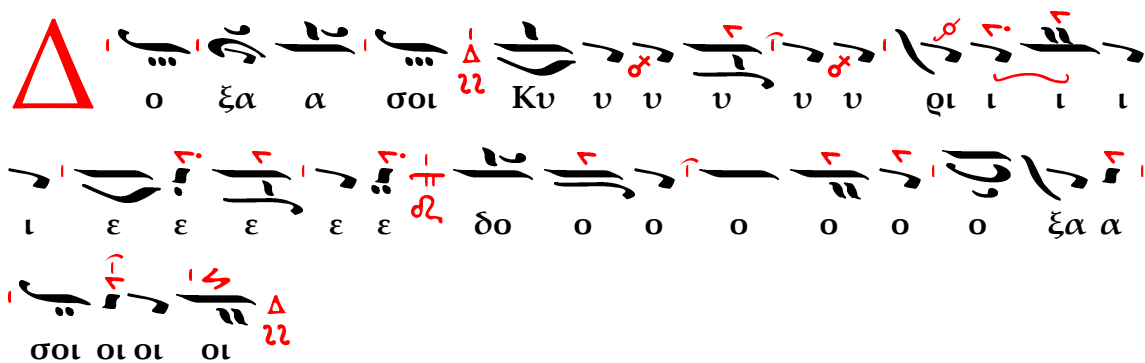
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 16-21).

(Ζήτει τῷ Σαββάτῳ σ' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθῃσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτόν.

Ἦχος ἰ' Δι.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο ^{Δι} λι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-Γ' 22}

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Θ και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α τια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ' 22}

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^Μ ^{Β8}

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις ²²

²² Α μη η η ν ²² Α μη η η η ν
²² Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ω ν ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

^{Δι} Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

A M Nη
 γαλ λι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α Πα
 α α α α χα α α α α α α α α χα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 Πα Nη
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι προ ε ε ε ε ε ε ε ε πει προ πει ει
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι
 αι προ πει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε ε ε ε ε προ πει ει
 αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε αι αι νε ε σι ι
 ι ι ι ι ι ις Αλ λη λθ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α

Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων.
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Α γαλ λι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α Α γα αλ λι α α α α α α

α σθε ε ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι χι ι ι ι ι χι ι δι ι και αι αι οι οι εν

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κυ ρι ι ι ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι ι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι χαι 22 προ πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε προ πει ει ει αι

αι α αι νε ε σι ι ι ις 9 Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι α α α α α α 9

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον 6 ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

τες 6 αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν 7 Δ

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

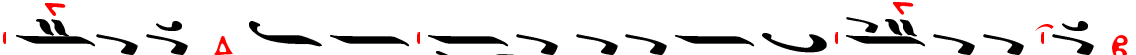
ως σ8 Κυ ρι ε 6 ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σ8 Δ ο τι η ξι ω σας η μας Δ των α

γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϐ

E ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δίζ)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω ^χ νο ο ο ς ^Δ